

V.PRED. EGON LOKOŠEK [1948.-2017.]

Potkraj prošle godine napustio nas je naš dugogodišnji kolega, suradnik i nastavnik na Katedri za arhitektonske konstrukcije i zgradarstvo, arhitekt Egon Lokošek.

Egon Lokošek rođen je u Splitu 1948. godine, a karijeru arhitekta konstruktora započeo je u Zagrebu, gdje je 1971. godine diplomirao na Arhitektonskom fakultetu i iste godine počeo raditi kao asistent na kolegiju nosivih konstrukcija. U početku je surađivao na predmetu Eugena Erliha, da bi poslije tu suradnju nastavio na predmetima nosivih konstrukcija, posebno betonskih i zidanih konstrukcija, kao suradnik akademika prof. dr.sc. Rike Rosmana. Poslije prof. Rosmana, a do odlaska u mirovinu, kolega Lokošek radio je i surađivao s prof. dr.sc. Ivom Podhorskim.

Cijeli svoj radni vijek Egon Lokošek je proveo na matičnom Arhitektonskom fakultetu kao nastavnik u području nosivih konstrukcija – sve do mirovine u koju je otišao s mjesta višeg predavača krajem rujna 2013. godine. Samostalno je vodio izborni predmet *Povijesni razvoj nosivih konstrukcija* na dodiplomskom studiju te *Metode sanacija i pojačanja građevina pod zaštitom* na diplomskom studiju.

Njegovo posebno polje interesa bile su povijesne građevine, kojih je velik niz sanacija proveo kroz svoje projekte. Projekata sanacije najviše je bilo na povijesnim građevinama u Dubrovniku, Splitu, Trogiru, Hvaru, Istri i Kvarneru, ali i u sjevernom dijelu Hrvatske, npr. na dvorcu Veliki Tabor gdje je obradio zamjenu kamenih stupova u prizemlju, što je poslije i publicirao u jednom od malobrojnih objavljenih znanstvenih radova.

Egon Lokošek bavio se i sanacijom starih drvenih konstrukcija. Na primjeru sanacije hvarskog Arsenala istaknula se njegova profesionalno konstruktorski smišljena intervencija na sanaciji podne konstrukcije kata. Nedovoljna nosivost podnih greda zamijenjena je velikom nosivosti krovnih nosača, na koje je obješena konstrukcija gledališta s ložama.

Kolega Lokošek bio je vrsni pedagog i nastavnik u području nosivih konstrukcija i kao takav ostat će nam u trajnoj uspomeni. Ostavio je neizbrisiv trag među kolegama na Kabinetu i Katedri, ali i među generacijama studenata. Prerano nas je napustio, iako je imao još puno volje i želje za rad u struci, čemu je posvetio svoj profesionalni životni vijek.

MILJENKO HAIMAN